

Arrest

nr. 128 383 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOTTELIER en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot de etnische groep der Tadjieken en geboren te zijn in Qala Shaki, gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar. U bent minderjarig en ongehuwd.

Als kind hielp u uw vader op de bazaar van Baraki Rajan. Op een dag werd u echter aangesproken door Talibs om met hen samen te werken. Nadat ze het enkele malen hadden gevraagd en u had geweigerd, werd u hardhandig meegenomen. Ze sloten u op in een kelder, waarna u een dag later aan hun wensen toegaf op voorwaarde dat u een dag naar huis kon. Eenmaal thuis verborg u zich nog een week lang, totdat uw oom land kon verkopen om uw vlucht uit Afghanistan te regelen.

In de maand sanbula, ongeveer twee jaar nadat u in 1388 uw taskara was gaan afhalen, vertrok u uit Afghanistan. U zou dus in sanbula 1390 (komt overeen met augustus/september 2011) uw thuisland

zijn ontvlucht. Op 6 januari 2012 vroeg u asiel aan in België. Tijdens uw gehoor verklaarde u dat u nog in contact bent met uw ouders in uw land van herkomst.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de Taliban.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u uw taskara (Afghaans identiteitskaart) neer en die van uw vader.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met de Taliban. Er dient echter na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Vooreerst moet worden aangehaald dat er niet wordt verwacht dat u als minderjarige gedetailleerde informatie kunt verschaffen over het reilen en zeilen in uw land van herkomst. Verwacht mag echter wel worden dat u vanuit uw leefwereld kan vertellen over uw land en enkele ingrijpende gebeurtenissen die er hebben plaatsgevonden.

*Ten eerste is het opmerkelijk dat u, hoewel u daar heel u leven heeft gewoond, **heel wat dorpen rondom uw dorp niet schijnt te kennen**. Zo geeft u te kennen Now Abad (CGVS, p. 5), Baba Saleh (CGVS, p. 10), Rustam Khail (CGVS, p. 10), Qala Balay (CGVS, p. 12) en Belal (CGVS, p. 13) niet te weten liggen. Enkel uw verklaring dat enkele van deze in Baraki Barak liggen is niet voldoende. Deze dorpen liggen namelijk, volgens de kaart in het administratief dossier, rondom Qala Shaki. Vervolgens haalt u aan dat Qala Hayat ook gekend is als Qala Zayudin, terwijl dit, volgens dezelfde info, twee aparte dorpen zijn (CGVS, p. 6). Naar uw mening zou er ook geen waterstroom of rivier naast uw dorp liggen of ruimer wat er zelfs geen water of rivier is in de buurt van uw dorp (CGVS, p. 5), terwijl volgens de info er wel degelijk een stroom tot vlakbij uw dorp loopt. Vervolgens kunnen ook vraagtekens worden geplaatst bij uw bredere geografische kennis. Zo haalt u enerzijds zelf wel aan dat de provincie Maydan Wardak naast Logar ligt (CGVS, p. 24), maar doet anderzijds het district van Wardak dat net naast Baraki Barak ligt, met name Sayd Abad, bij u geen belletje rinkelen (CGVS, p. 14). Als naburige provincie is het ook markant dat u Khost aanhaalt terwijl duidelijk is volgens de info in het administratief dossier dat Khost niet naast Logar ligt. Ook de provincie Kabul noemt ten onrechte niet als naburige provincie. Verder kan u de hoofdstad Kabul evenmin situeren ten opzichte van uw provincie (CGVS, p. 24). Nochtans ligt Kabul volgens de info maar op 78 kilometer of een uur en tien minuten rijden van uw districtscentrum.*

*Naast uw gebrekkige geografische kennis over uw geboortestreek is het merkwaardig dat u eveneens **niet doorleefd kan vertellen over uw geboortedorp en omgeving**. Wanneer u namelijk wordt gevraagd wat uitleg te geven over de weg dat u liep van u thuis naar de moskee, op twee minuten wandelen van uw huis, kan u enkel aanhalen dat de moskee rechtover uw huis ligt en er niets te zien is (CGVS, p. 14). Wanneer u dan wordt gevraagd meer verduidelijking te geven over de weg van u thuis naar de bazaar, haalt u aan dat u enkel een heuvel, landbouwgronden en enkele fruitbomen zoals appel en perzikbomen passeerde (CGVS, p. 14-15). Vreemd is echter dat u hoegenaamd geen idee hebt wanneer u dan appels of perzikken van de bomen kon plukken om te eten. Dit te meer omdat u, om de periode van uw vertrek te schetsen, wel kennis blijkt te hebben van de maanden en de seizoenen (CGVS, p. 8). Verwacht mag dan ook worden dat u weet heeft wanneer deze vruchten in uw streek rijp zijn. U hebt er heel uw leven gewoond. Vervolgens haalt u aan dat u in het dorp Qalai Zaiyudin werd vastgehouden door de Taliban (CGVS, p. 20). Wanneer u echter wordt gevraagd hoe u dat wist, hoe u dat dorp herkende, kan u hierover niets wezenlijks kwijt (CGVS, p. 21). Zelfs op de vraag wat het verschil is tussen uw dorp en Qalai Zaiyudin, kan u enkel aanhalen dat Qalai Zaiyudin en Qala Shaki dezelfde huizen tellen en er hetzelfde uitzien (CGVS, p. 21). De vaststelling dat u niet*

doorleefd en enkel in oppervlakkige algemeenheden over beweerde regio van herkomst kan vertellen, ondermijnt uw geloofwaardigheid hierover.

Hierbij aansluitend legt u **weinig geloofwaardige verklaringen af ten opzichte van uw profiel als jongeman uit een rurale regio**. Zo verklaart u dat uw vader graan, uien en aardappelen teelde op zijn eigen landbouwgrond (CGVS, p. 8). Van zijn eigen geteelde aardappelen maakte hij chips om te verkopen op de bazaar (CVS, p. 13). U hielp uw vader steeds in de bazaar, omdat hij een oude man was. Op de landbouwgronden zou u echter nooit hebben meegeholpen (CGVS, p. 8). Vooreerst moet worden opgemerkt dat het in een Afghaanse context weinig aannemelijk is dat u als gezonde jongeman niet zou hebben moeten helpen op de familiale landbouwgrond, zeker niet in drukke landbouwperiodes. In een rurale maatschappij als Afghanistan mag namelijk worden verwacht dat iedere helpende hand meer dan welkom is. Ten tweede is het merkwaardig dat u niet kan aanhalen wanneer uw vader uien, graan en aardappelen zaaide (CVS, p. 8) en graan en aardappelen oogstte (CGVS, p. 13). Dit is in het bijzonder opmerkelijk wat betreft de aardappelen omdat uw vader namelijk zijn eigen aardappelen gebruikte om samen met u chips te maken voor verkoop op de bazaar (CGVS, p. 13). De vaststelling dat u weinig aannemelijke en heel erg oppervlakkige verklaringen aflegt over uw dagelijks leven, ondermijnt uw geloofwaardigheid te zijn opgegroeid in Logar.

Vervolgens lijkt u ook **niet op de hoogte van te zijn van enkele Afghaanse algemeenheden**. Zo haalt u aan dat, alhoewel u niet naar school zou zijn gegaan (CGVS, p.6), toch schoolgaande vrienden zou hebben gehad, zoals Ramin en Matin (CGVS, p. 12). Vreemd is dan ook dat u zelf niet bij benadering kan aanhalen wanneer de schoolvakanties in uw geboortestreek vielen of zelfs niet kan zeggen wanneer het schooljaar begon (CGVS, p. 12). Daarnaast geeft u te kennen naar de radio te hebben geluisterd (CGVS, p. 11) en dan vooral naar muziekprogramma's (CGVS, p. 12), maar wanneer wordt gevraagd naar een bekende presentator of naar een naam van een muziekprogramma waarnaar u zoal luisterde, zegt u zich er geen te kunnen herinneren (CGVS, p. 12-13).

Vervolgens rijzen er nog meer twijfels over uw vermeende herkomst door uw **gebrekkige kennis van grote ontwikkelingen in uw regio**. Zo verklaart u helemaal niets af te weten van reconstructieprojecten in uw regio (CGVS, p. 7) en specifiek niets rond scholen en wegen (CGVS, p. 7). Nochtans werkte de Tsjechische PRT in 2008-2009, enkele jaren voor uw vermeende vertrek, de bouw en renovatie af van de secundaire school in Baraki Rajan, waar u actief was in de bazaar, en herstelde deze PRT onder meer ook enkele bruggen in uw district. Het mag verwondering heten dat u dat niet heeft gezien of niets over heeft gehoord, indien u daar werkelijk actief zou zijn geweest.

Vervolgens blijkt uw **kennis van de politieke situatie in uw land zeer beperkt**. Een minderjarige hoeft geen uitmuntende politieke kennis te hebben, verwacht mag echter wel worden dat hij als jongere op de hoogte is van enkele belangrijke mijlpalen met grote maatschappelijke impact in zijn thuisland en bovenal dat de informatie die hij daarover geeft enigszins correct is. Zo haalt u aan dat er twee tot drie jaar vóór uw vertrek nog parlementsverkiezingen werden gehouden in Afghanistan. Mensen konden echter geen stem uitbrengen in uw dorp, verklaart u. Ze moesten daarvoor naar het provincie- of districtscentrum (CGVS, p. 9). Naast de opmerking dat de parlementsverkiezingen pas in september 2010, dus maar een jaar vóór uw vertrek hebben plaatsgevonden, moet worden opgemerkt dat uit de info in het administratief dossier blijkt dat mensen wel hun stem konden uitbrengen in een stembureau in uw eigen dorp Qala Shaki én in Baraki Rajan, waar u actief was in de bazaar. Wanneer dan de presidentsverkiezingen zouden hebben plaatsgevonden, is u dan weer totaal vreemd, terwijl dit volgens de info in het dossier slechts een jaar vóór de parlementsverkiezingen was en mensen eveneens in uw dorp en bazaar konden gaan stemmen (CGVS, p. 12).

Tot slot moet worden opgemerkt dat u **niets kwijt kunt over uw vluchtroute uit Afghanistan**. Zo is het uiterst merkwaardig dat u enkel Teheran, Iran, kan aanhalen als stopplaats na Logar, Afghanistan (CGVS, p. 25). Nochtans verklaart u tussen de tien en vijftien dagen onderweg te zijn geweest van Logar naar Teheran. Vreemd is dan ook dat u geen enkele plaats kunt opnoemen die u zou zijn gepasseerd tijdens die reistijd. Het lijkt vreemd dat de eerste plaats die u in die tien tot vijftien dagen tegenkwam, Teheran zou zijn geweest.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde herkomst en verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en

Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara en die van uw vader.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker is het niet eens met de beoordeling dat hij niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig zou zijn uit Afghanistan.

Hij wijst daarbij op zijn analfabetisme, zijn jonge leeftijd en het feit dat hij wel degelijk vragen kon beantwoorden met betrekking tot zijn district in de provincie Logar. Hij betwist verder de onwetendheden die door de commissaris-generaal werden vastgesteld.

In ondergeschikte orde betwist verzoeker de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst op de stijging van het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Logar. Daarnaast wijst hij erop dat hij gelet op zijn leeftijd een risicoprofiel heeft aangezien hij behoort tot de groep van jongens en mannen die de leeftijd hebben om te vechten.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

In zijn beslissing van 11 maart 2014 heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geoordeeld dat aan verzoekers beweerde herkomst en verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, dit op basis van de volgende redenen:

- (i) hoewel hij daar heel zijn leven heeft gewoond, blijkt verzoeker heel wat dorpen rondom zijn dorp niet te kennen. Zo weet hij Now Abad, Baba Saleh, Rustam Khail, Qala Balay en Belal niet liggen. Enkel zijn verklaring dat enkele van deze in Baraki Barak liggen is niet voldoende. Deze dorpen liggen volgens de kaart in het administratief dossier, rondom Qala Shaki. Vervolgens haalt hij aan dat Qala Hayat ook gekend is als Qala Zayudin, terwijl dit, volgens dezelfde info, twee aparte dorpen zijn. Hij verklaart dat er geen waterstroom of rivier naast zijn dorp liggen of in de buurt van zijn dorp, terwijl volgens de info er wel degelijk een stroom tot vlakbij zijn dorp loopt. Vervolgens kunnen ook vraagtekens worden geplaatst bij zijn bredere geografische kennis. Zo haalt hij enerzijds zelf wel aan dat de provincie Maydan Wardak naast Logar ligt, maar zegt het district van Wardak dat net naast Baraki Barak ligt, met name Sayd Abad, hem niets. Als naburige provincie is het ook markant dat hij Khost aanhaalt terwijl duidelijk is volgens de info in het administratief dossier dat Khost niet naast Logar ligt. Ook de provincie Kabul noemt hij ten onrechte niet als naburige provincie. Verder kan hij de hoofdstad Kabul evenmin situeren ten opzichte van zijn provincie. Nochtans ligt Kabul volgens de info maar op 78 kilometer of een uur en tien minuten rijden van zijn districtscentrum;
- (ii) verzoeker slaagt er evenmin in om doorleefd te vertellen over zijn geboortedorp en omgeving. Gevraagd wat uitleg te geven over de weg van zijn huis naar de moskee, op twee minuten wandelen van zijn huis, kan hij enkel aanhalen dat de moskee rechtover zijn huis ligt en er niets te zien is. Gevraagd om meer verduidelijking te geven over de weg van hem thuis naar de bazaar, haalt hij aan dat hij enkel een heuvel, landbouwgronden en enkele fruitbomen zoals appel en perzikbomen passeerde. Hij heeft geen idee hebt wanneer hij appels of perziken van de bomen kon plukken om te eten. Dit te meer omdat hij, om de periode van zijn vertrek te schetsen, wel kennis blijkt te hebben van de maanden en de seizoenen. Verwacht mag dan ook worden dat hij weet wanneer deze vruchten in zijn streek rijp zijn. Hij heeft er heel zijn leven gewoond. Vervolgens haalt hij aan dat hij in het dorp Qalai Zaiyudin werd vastgehouden door de taliban. Gevraagd hoe hij dat dorp herkende, kan hij hierover niets wezenlijks kwijt. Zelfs op de vraag wat het verschil is tussen zijn dorp en Qalai Zaiyudin, kan hij enkel aanhalen dat Qalai Zaiyudin en Qala Shaki dezelfde huizen tellen en er hetzelfde uitzien. De vaststelling dat hij niet doorleefd en enkel in oppervlakkige algemeenheden over zijn beweerde regio van herkomst kan vertellen, ondermijnt zijn geloofwaardigheid hierover;
- (iii) eveneens legt verzoeker weinig geloofwaardige verklaringen af ten opzichte van zijn profiel als jongeman uit een rurale regio. Zo verklaart hij dat zijn vader graan, uien en aardappelen teelde op zijn eigen landbouwgrond. Van zijn eigen geteelde aardappelen maakte hij chips om te verkopen op de bazaar. Hij hielp zijn vader steeds in de bazaar, omdat hij een oude man was. Op de landbouwgronden zou hij echter nooit hebben meegeholpen. Het is in Afghaanse context weinig aannemelijk dat hij als gezonde jongeman niet zou hebben moeten helpen op de familiale landbouwgrond, zeker niet in drukke landbouwperiodes. In een rurale maatschappij als Afghanistan mag worden verwacht dat iedere helpende hand welkom is. Ten tweede is het merkwaardig dat hij niet kan aanhalen wanneer zijn vader uien, graan en aardappelen zaaide en graan en aardappelen oogstte. Dit is in het bijzonder opmerkelijk wat betreft de aardappelen omdat zijn vader namelijk zijn eigen aardappelen gebruikte om samen met verzoeker chips te maken voor verkoop op de bazaar. De vaststelling dat hij weinig aannemelijke en heel erg oppervlakkige verklaringen aflegt over zijn dagelijks leven, ondermijnt de bewering te zijn opgegroeid in Logar;

- (iv) verzoeker lijkt niet op de hoogte te zijn van enkele Afghaanse algemeenheden. Zo haalt hij aan dat, alhoewel hij niet naar school zou zijn gegaan, toch schoolgaande vrienden had, zoals Ramin en Matin. Hij kan niet bij benadering aanhalen wanneer de schoolvakanties in zijn geboortestreek vielen of zelfs niet kan zeggen wanneer het schooljaar begon. Daarnaast geeft hij te kennen naar de radio te hebben geluisterd en dan vooral naar muziekprogramma's, maar hij kan zich geen naam van een presentator of muziekprogramma waarnaar hij luisterde, herinneren;
- (v) er rijzen nog meer twijfels over zijn vermeende herkomst door zijn gebrekkige kennis van grote ontwikkelingen in zijn regio. Zo verklaart hij helemaal niets af te weten van reconstructieprojecten in zijn regio en specifiek niets rond scholen en wegen. Nochtans werkte de Tsjechische PRT in 2008-2009, enkele jaren voor zijn vermeende vertrek, de bouw en renovatie af van de secundaire school in Baraki Rajan, waar hij actief was in de bazaar, en herstelde deze PRT onder meer ook enkele bruggen in zijn district. Het mag verwonderen dat hij dat niet heeft gezien of niets over heeft gehoord, indien hij daar werkelijk actief was;
- (vi) verzoekers kennis van de politieke situatie in zijn land is zeer beperkt. Een minderjarige hoeft geen uitmuntende politieke kennis te hebben, er mag wel verwacht worden dat hij als jongere op de hoogte is van enkele belangrijke mijlpalen met grote maatschappelijke impact in zijn thuisland en bovenal dat de informatie die hij daarover geeft enigszins correct is. Zo haalt hij aan dat er twee tot drie jaar vóór zijn vertrek nog parlementsverkiezingen werden gehouden in Afghanistan. Mensen konden echter geen stem uitbrengen in zijn dorp, verklaart hij. Ze moesten daarvoor naar het provincie- of districtscentrum. Naast de opmerking dat de parlementsverkiezingen pas in september 2010, dus maar een jaar vóór zijn vertrek hebben plaatsgevonden, moet worden opgemerkt dat uit de info in het administratief dossier blijkt dat mensen wel hun stem konden uitbrengen in een stembureau in hun eigen dorp Qala Shaki én in Baraki Rajan, waar hij actief was in de bazaar. Wanneer dan de presidentsverkiezingen zouden hebben plaatsgevonden, is hem dan weer totaal vreemd, terwijl dit volgens de info in het dossier slechts een jaar vóór de parlementsverkiezingen was en mensen eveneens in zijn dorp en bazaar konden gaan stemmen;
- (vii) verzoeker kon geen informatie geven over zijn vluchtroute uit Afghanistan. Zo is het uiterst merkwaardig dat hij enkel Teheran, Iran, kan aanhalen als stopplaats na Logar, Afghanistan. Nochtans verklaart hij tussen de tien en vijftien dagen onderweg te zijn geweest van Logar naar Teheran. Het is dan ook vreemd dat hij geen enkele plaats kan opnoemen die hij zou zijn gepasseerd tijdens die reistijd. Het lijkt vreemd dat de eerste plaats die hij in die tien tot vijftien dagen tegenkwam, Teheran zou zijn geweest;

Met betrekking tot het motief over zijn directe woonomgeving, voert verzoeker aan dat zijn geografische kennis beperkt is door het feit dat hij Afghanistan ontvluchtte op de leeftijd van 15 jaar en hij analfabeet is. Hij wijst op de vragen die hij wel kon beantwoorden met betrekking tot zijn afkomst en verblijf in Qala Shaki, district Baraki Barak, provincie Logar. Zo voert hij aan dat hij Baraki Rajan kon aanduiden en dat dit 30 à 35 minuten te voet van zijn dorp ligt, dat hij via de dorpen Qalai Kuch, Qalai Mumi en de heuvel Mumjai de winkel van zijn vader bereikt, dat de dorpen Qalai Malik en Zaiudin vlakbij liggen en dat er geen geasfalteerde wegen zijn in het dorp behalve in één richting.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker daarentegen de -nochtans- omliggende dorpen Now Abad (gehoorverslag, p. 5, Baba Saleh (gehoorverslag p. 10), Rustam Khail (gehoorverslag p. 10), Qala Balay (gehoorverslag p. 12) en Belal (gehoorverslag, p.12) niet wist liggen. Met betrekking tot Qalay Balal en Rustam Khail is de bewering dat hij meent dat dit dorp in zijn district ligt, niet van aard het feit dat hij het niet weet liggen, recht te zetten. Het antwoord dat dit dorp in zijn district zou liggen is een vaag, vrijblijvend en zelfs voorspelbaar antwoord.

Ook zijn verklaringen dat Baraki Rajan op een half uur wandelen ligt, het districtshuis ongeveer een uur te voet ligt, dat er geen geasfalteerde wegen zijn, behalve die naar het districtshuis, zijn vrij algemene doch vage beschrijvingen, die, hoewel mogelijk correct, niet voldoende concreet zijn om de frappante onwetendheden met betrekking tot de onmiddellijke omgeving van zijn dorp te herstellen. Overigens stelt de Raad vast dat de dorpen Qala Juchi, Qala Mamai die hij vermeldt op de weg naar de winkel van zijn vader, niet voorkomen op de mappen in het administratief dossier, nog legt verzoeker zelf mappen voor waarop deze dorpen figureren.

Waar verzoeker aanvoert dat er geen rivier loopt door zijn dorp en daarbij verwijst naar de kaart in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat volgens de kaarten in het administratief dossier (administratief dossier stuk 16, map Landeninformatie stuk 5) er een rivier blijkt te lopen op minder dan een kilometer van Qala Shaki (Qarya-i-Shaki). Gelet op verzoekers verklaring dat Baraki Rajan zich op ca. een half uur lopen bevindt en op het feit dat deze rivier tussen Baraki Rajan en Qala Shaki loopt, kon van verzoeker terecht worden verwacht dat hij zou vermelden dat er door zijn dorp, of in de omgeving ervan (gehoorverslag, p. 5) een rivier loopt.

Waar verzoeker aanvoert dat hem niet kan worden verweten niet te weten waar Kabul ligt ten opzichte van zijn provincie, acht de Raad dit inderdaad merkwaardig, nu blijkt dat de hoofdstad zich op slechts op 78 km of een uur en tien minuten rijden van zijn districtscentrum bevindt. Het feit dat hij zijn district nog nooit zou hebben verlaten doet daar geen afbreuk aan. Ook waar verzoeker thans beweert dat hij in vele nabije dorpen nog nooit geweest is, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het merkwaardig is dat hij heel wat dorpen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp niet kent of niet kan situeren. Het feit dat hij 15 jaar oud was toen hij zijn dorp ontvluchtte of dat hij zich gewoonlijk te voet verplaatste, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het erg merkwaardig is dat hij de naburige dorpen van het dorp waar hij heel zijn leven tot aan zijn 15^e gewoond heeft, niet blijkt te kennen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaring dat de dorpen Qala Hayat en Qala Zayudin te wijten is aan een vertaalprobleem, werpt verzoeker louter een hypothese op die geen steun vindt in het administratief dossier. Verzoekers verklaring "*Qala Zayudin is ook gekend als Qala Hayat*" is duidelijk en expliciet. Bovendien blijkt nergens uit het gehoorverslag dat er vertaalproblemen opdoken en verklaarde verzoeker de tolk goed te verstaan. (Gehoorverslag p. 3)

Verzoeker betwist verder niet dat hij het district Sayd Abad, een naburig district, niet kende, en betwist evenmin dat hij Khost ten onrechte aanduidde als naburige provincie, en dat hij de provincie Kabul dan weer niet kon noemen als naburige provincie. Het feit dat verzoeker een aantal elementen in zijn district wel kon aanduiden, zoals de aanwezigheid van een kliniek in Qala Malik, dat er een school gelegen is in zijn dorp, dat Mohammad Agha een district is, dat er soms overstromingen zijn en dat hij een aantal dorpen wel wist te situeren, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij merkwaardige onwetendheden vertoont met betrekking tot de onmiddellijke omgeving waar hij heel zijn leven zou hebben gewoond. Het betreft hier overigens slechts een eerste motief dat samen beoordeeld met de overige motieven van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot het motief van het niet doorleefd kunt vertellen over zijn omgeving, voert verzoeker aan dat er van zijn huis naar de moskee niets te zien was omdat het vlakbij gelegen was, dat hij de weg naar de winkel van zijn vader reeds eerder beschreef. Verzoeker verklaarde inderdaad dat de moskee recht over hun huis was en dat er voor de rest niets te zien was (gehoorverslag p. 14). Ook verzoekers beschrijving van de weg naar de winkel van zijn vader verklaarde verzoeker enkel dat er landbouwvelden waren en dat dat alles was, ondanks het feit dat hij verschillende dorpen passeerde. De Raad is van oordeel dat verzoeker zich beperkt tot een wel bijzonder oppervlakkige en summiere omschrijving van zijn directe omgeving waarbij hij zich niet de moeite getroost -of niet in staat is- enige beschrijving, persoonlijke impressie of nog, herkenningpunten te geven van zijn omgeving wanneer dit hem wordt gevraagd. Waar hij aanvoert dat hij nooit op het land heeft gewerkt of vruchten heeft geplukt, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat hij verklaarde op weg naar de winkel van zijn vader, waar hij werkte, dagelijks langs fruitbomen te passeren, zodat het inderdaad erg merkwaardig is dat hij geen enkel idee had wanneer in zijn streek het fruit van deze bomen, zoals appels perziken, rijp was. Ook hier acht verzoeker er niet in een beschrijving te geven van zijn dagelijkse leefomgeving.

Ook waar hij aanvoert dat hij over het dorp Qalai Zaiyudin kon melden dat er een kerkhof was, stelt de Raad vast dat, hoewel hem nadrukkelijk en herhaaldelijk werd gevraagd om de omgeving te beschrijven, hij enkel wist te antwoorden dat er huizen zijn. Gevraagd hoe hij kon bepalen dat hij zich in het dorp Zaiyudin bevond, beperkte verzoeker zich tot de verklaring dat hij het dorp kent, maar kon op de vraag hoe dit dorp dan wel herkende, enkel antwoorden dat hij het dorp kent en dat er huizen zijn (gehoorverslag, p. 21-22). De enkele vermelding van de aanwezigheid van een kerkhof staat niet in de weg dat hij, ondanks dat er uitdrukkelijk en herhaaldelijk naar enige beschrijving gevraagd werd, wel zeer vage, summiere en oppervlakkige omschrijvingen gaf. Het feit dat hij reeds eerder in het dorp Zaiyudin was en het daarom herkende, zou er in tegendeel toe moeten leiden dat verzoeker er een aantal herkenningpunten heeft.

Met betrekking tot zijn profiel als jongeman uit een rurale regio, voert verzoeker aan dat hij nooit deelnam aan het werk op de landbouwgrond. Daargelaten de vraag of verzoekers in zijn specifieke situatie al dan niet moest helpen tijdens de oogstperiodes, is de Raad van oordeel dat verzoeker opgroeide in een rurale regio, waarbij ook zijn eigen familie aan landbouw deed. Zelfs indien verzoeker er niet zelf actief aan deelnam, was hij desalniettemin dagelijks getuige van de landbouwactiviteiten, zodat dit niet ongemerkt aan hem voorbij moet zijn gegaan en hij geacht mag worden de periodes te kennen waarin zijn vader de gewassen, uien, granen, maïs en aardappelen zaaide en oogste. Dat verzoeker hiervan niet het geringste idee heeft, mag verbazen. Waar verzoeker verklaart dat de chips die ze maakten voornamelijk van aangekochte aardappelen waren, vindt dit geen steun in zijn verklaringen, waar hij stelde dat de aardappelen *van eigen land en gekocht* waren (gehoorverslag, p. 13)

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet naar school ging en derhalve niet wist wanneer de schoolvakanties waren, gaat hij voorbij aan de motivering dat hij verklaarde schoolgaande vrienden te hebben, zodat hij

via hen minstens bij benadering zou vernomen hebben wanneer het schooljaar startte en wanneer het verlof was. Waar verzoeker aanvoert dat hij lokale radiostations wist op te noemen, weerlegt hij daarmee niet de vaststelling, verder in het gehoor (p. 13), dat hij zich niet de naam van de muziekprogramma's herinnerde, noch de naam van een presentator. Het feit dat hij enkele muzikanten weet te noemen of weet dat de auto's een geel-witte nummerplaat hebben en rechts rijden zijn slechts elementen waar rekening mee kan worden gehouden. De beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas bestaat echter niet uit losse, van elkaar staande motieven, maar dient te worden gelezen als een geheel.

Waar verzoeker met betrekking tot ontwikkelingen en reconstructieprojecten in zijn regio, begreep dat enkel gevraagd werd naar activiteiten van Amerikanen, gaat hij voorbij aan het feit dat werd gevraagd of er *buitenlanders* waren in zijn district, waarop verzoeker zelf antwoordde dat zij ze (veralgemenend) *Amerikanen* noemden (p. 6). Op de vraag of ze zaken bouwden in de buurt, antwoordde verzoeker ontkennend (p. 7). Hierop werd gevraagd of er geen wegen, scholen, e.d. werden gebouwd, waarop verzoeker wederom ontkende. Op grond hiervan kan besloten worden dat indien verzoeker kennis had van reconstructieprojecten opgezet door buitenlandse organisaties (die hij hoe dan ook veralgemenend *Amerikanen* noemt), hij dit zou vermeld hebben. Verzoekers poging tot rechtvaardiging kan niet worden aangenomen.

Waar verzoeker met betrekking tot de parlementsverkiezingen aanvoert dat hij de namen kon geven van twee verkozenen uit zijn district, alsook verschillende incidenten en verantwoordelijken van de regio noemde, staat dit de vaststelling niet in de weg dat hij de verkiezingen twee à drie jaar voor zijn vertrek situeerde, terwijl deze slechts een jaar voor zijn vertrek plaatsvonden, alsook dat hij volledig foutief verklaarde dat de mensen hun stem niet konden uitbrengen in zijn dorp Qala Shaki noch Baraki Rajan. Aangezien deze gebeurtenis een grote maatschappelijke impact had en er wel degelijk kon gestemd worden in zijn directe omgeving, is het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij hiervan enige noties heeft.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn reisweg aanvoert dat hij 's nachts reisde en bovendien de namen van de steden onderweg niet kon lezen of onthouden, acht de Raad het geenszins aannemelijk dat verzoeker, die verklaart vanuit de oostelijke Afghaanse provincie Logar naar Iran 15 dagen met de wagen onderweg te zijn geweest, enkel weet te melden dat zij in Teheran stopten. Verzoeker kon geen enkele informatie geven waar ze stopten, waar of wanneer ze voor het eerst stopten, noch kon hij de omgeving ook maar enigszins beschrijven (gehoorverslag, p. 25). De bewering dat ze slechts 's nachts reisden en dat verzoeker analfabeet is, werpt geen ander licht op deze vaststelling aangezien hij dit gemakkelijk van zijn medereizigers had kunnen vernemen.

Met betrekking tot de stukken die verzoeker neerlegt bij zijn verzoekschrift en met een aanvullende nota van 13 mei 2014, met name de taskara's van zijn twee broers gepaard met een eensluidend verklaarde vertaling, een verklaring door verzoekers dorpsvoofd met vertaling, is de Raad van oordeel dat gelet op de problematiek met betrekking tot het zeer veelvuldig voorkomen van vervalste stukken in Afghanistan (zie administratief dossier stuk 16, map Landeninformatie stuk 12, *COI Focus Afghanistan, "Corruptie en valse documenten"*) de taskara's de asielaanvraag slechts kunnen ondersteunen voor zover verzoeker geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Dit is te dezen niet het geval. Ook de verklaring van het dorpsvoofd, die duidelijk op verzoek werd opgesteld en een gesolliciteerd karakter heeft, kan niet op zichzelf als bewijskrachtig worden beschouwd en kan slechts dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen.

Het bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen is slechts relevant voor zover vaststaat dat verzoeker daadwerkelijk uit Afghanistan afkomstig is en voor zover zijn profiel kan worden vastgesteld. Dit is te dezen niet het geval. Met betrekking tot het door verzoeker getekende plan, ziet de Raad niet in welke wijze dit van aard is de cartografische gegevens in het administratieve dossier te weerleggen.

Op grond van het geheel van bovenstaande vaststellingen, die duidelijk steun vinden in het dossier sluit de Raad zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakt recent uit Afghanistan te zijn. Hieruit volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen over de gebeurtenissen daar die aan de basis van zijn vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De vluchtelingenstatus wordt dan ook geweigerd.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze moet worden beoordeeld ten aanzien van de nationaliteit van verzoeker. Er wordt gesteld dat sinds decennia grote groepen Afghanen in buurlanden Iran en Pakistan leven, of nog in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Mogelijk hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of zelfs de nationaliteit verworven. Het is dan ook van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Bovendien zijn vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd, eventueel na een verblijf in het buitenland. De geboorteplaats en oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de huidige verblijfplaats. De asielzoeker moet dan ook een duidelijk zicht bieden op zijn werkelijke achtergrond, netwerk en familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van verzoeker een reëel binnenlands vestigingalternatief bestaat.

Het is dus van wezenlijk belang vast te stellen waar de vluchteling tot voor zijn vertrek woonde. Indien de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijk hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Daartoe moet de verzoeker een waarheidsgetrouw relaas uiteenzetten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, heeft verzoeker het onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Er kan dan ook niet tot een inschatting worden gekomen van verzoekers werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofde of van zijn verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Verzoeker heeft deze medewerking niet verleend.

Doordat verzoeker aldus geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas, en verklaringen die het onmogelijk maken geloof te hechten aan de bewering dat hij tot recent in Afghanistan verbleef, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

De verwijzing in zijn middel naar de veiligheidssituatie in Logar of naar het hebben van een risicoprofiel doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij met ongeloofwaardige verklaringen het vaststellen van de nood aan bescherming onmogelijk heeft gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. VERHAERT